

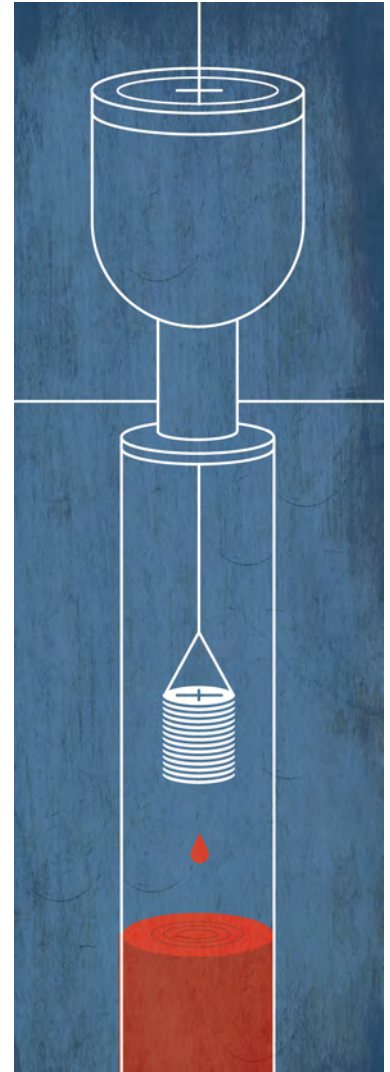
Jeesus kaivaa kaivon

Oli pian kuudes hetki, siis keskipäivä. Nainen tarttui talon nurkassa olevaan tyhjään vesiruukkuun ja astui sen kanssa ulos kadulle. Sisällä talon kivistä hohkasi vielä aavistus viileyttä, mutta ovesta kuumuus löi naisen kasvoille. Katu oli lähes tyhjä. Kylän väki oli vetäytynyt päivän kuumimmaksi hetkeksi lepäämään. Jalat nostattivat kuivaa pölyä samarialaisen naisen suunnatessa kohti kylän ulkopuolella olevaa kaivoa. Ruukkua hän kantoi päänsä päällä.

Arvaamme, ettei Johanneksen evankeliumin luvussa neljä kuvattu nainen lähtenyt kaivolle keskipäivänä ilman pätevää syytä. Hän pyrki välttämään aamun viileydessä kaivolle kulkeneiden muiden naisten seuraa. Nainen ei ollut pidetty. Hän ei kestänyt toisten seuraa. Ehkä häntä halveksittiin. Ehkä hän kantoi yllän häpeää, joka painoi monin verroin enemmän kuin täysi vesiruukku. Teksti kertoo, että naisella oli ollut viisi miestä ja nykyinen mies ei ollut hänen miehensä (Joh. 4:18). Naisen elämä oli mennyt solmuun. Eikä hän ollut itse syytön tähän kaikkeen. Hän toteaa myöhemmin kylänsä väelle: *Tulkaa katsomaan miestä, joka on sanonut minulle kaikki, mitä minä olen tehnyt.* (Joh. 4:29) Hän oli siis itsekin tehnyt yhtä ja toista, mistä koki syyllisyyttä. Syyllinen ja rikkinäinen nainen saapui kaivolle.

Kaivot ovat Vanhassa testamentissa esillä monta kertaa. Veden saanti oli tärkeää ihmisille ja karjalle. Kaivot vaikuttavat olleen kiistan kohteita. Kuka hallitsi kulloinkin näitä elämälle välttämättömiä veden lähteitä? Aabrahamin kerrotaan kaivataneen useita kaivoja. Hänen poikansa Iisakin aikana filistealaiset, joiden seudulla Iisak karjoineen kulki, tukkivat kuitenkin kaivot (1. Moos. 26:15). Niin eräänä päivän mentiin kaivolle juottamaan janoista lammasmaa, mutta kaivo olikin täytetty hiekalla. Iisakin oli siis siirryttävä toiselle seudulle.

Aabrahamin aikana eräs onneton nainen sai kaivolla avun. Aabrahamin vaimo Saara oli antanut palvelijattarensa Haagarin miehelleen, että Haagar synnyttäisi Aabrahamille pojan. Saara kun ei ollut saanut lasta. Haagar synnytti Ismaelin. Mutta kun Saara lopulta sai Iisakin, tahtoi hän karkottaa Haagarin ja Ismaelin. Erämaassa näiltä loppui vesi. Raamattu kertoo: *Mutta kun vesi loppui leilistä, heitti hän pojan pensaan alle, meni ja istui syrjään jousenkantaman päähän, sillä hän ajatteli: "En voi nähdä pojan kuolevan". Ja istuessaan siinä syrjässä hän korotti äänensä ja itki. Silloin Jumala kuuli pojan*

valituksen, ja Jumalan enkeli huusi taivaasta Haagarille sanoen: “Mikä sinun on, Haagar? Älä pelkää, sillä Jumala on kuullut pojan valituksen, siinä missä hän makaa. Nouse, nosta poika maasta ja tartu hänen käteensä, sillä minä teen hänestä suuren kansan.” Ja Jumala avasi hänen silmänsä, niin että hän huomasi vesikaivon. Ja hän meni ja täytti leilin vedellä ja antoi pojan juoda. (1. Moos. 21:15–19) Tuo elämässään solmuun mennyt nainen kohtasi Herran enkelin, joka antoi avun. Silmät aukesivat ja vieressä olikin kaivo.

Samarialaisen kylän ulkopuolella kaivolla odotti Jeesus, Herran Sanansaattaja. Jeesus avasi hänen silmänsä näkemään sen lähteen, josta vuoti apu ja anteeksiantamus. Jeesus sanoi: *Jos sinä tietäisit Jumalan lahjan, ja kuka se on, joka sinulle sanoo: 'Anna minulle juoda', niin sinä pyytäisit häneltä, ja hän antaisi sinulle elävää vettä.* (Joh. 4:10) Niin nainen rukoilee, vaikkei aivan tiedä, mitä pyytää: *Herra, anna minulle sitä vettä* (j. 15). Tuohon pyyntöön sisältyi jotain samaa kuin Haagarin huutoon ja Ismaelin itkuun. Tällaisia pyyntöjä Jumala mielellään kuulee. Hän ottaa korviinsa itkut ja anomiset. Hän on tullut meitä etsimään ja auttamaan. Kun joku valittaa ja pyytää apua, on Jeesus valmiina auttamaan.

Samarialaisen naisen kipu ja hätä oli oman lihan ja maailman tuottama hävitys. Siihen hätään Jeesus tarjosi elävää vettä. Hän neuvoo meillekin missä tuota vettä on tarjolla. Nainen yrittää tosin vaihtaa puheenaihetta, mutta Jeesus pysyy teemassa: *Te palvotte sellaista, mitä ette tunne. Me taas palvomme häntä, jonka tunnemme – onhan pelastus lähtöisin juutalaisten parista. Mutta on tulossa – ja oikeastaan on jo tullutkin – se aika, jolloin oikeat palvojat palvovat Isää Hengessä ja totuudessa. Juuri sellaisia palvojiahan Isä etsii.* (j. 22–23, UT2020) Tässä on kaivo, joka on nyt kaivettu esiin: jumalanpalvelus, jossa Isää palvotaan Hengessä ja totuudessa. Sen kaivon nainen löysi Jeesuksen tyköä. Niinpä hän lähti kutsumaan muitakin tälle kaivolle: *Tulkaa katsomaan* (j. 29). Salailu vaihtui avoimuuteen. Vesias- tiakin unohtui, kun kipuihin tuli apu.

Oli kuudes hetki, siis keskipäivä, kuumien aikojen aika. Ja oli pääsiäisen valmistuspäivä, noin kuudes hetki. Ja [Pilatus] sanoi juutalaisille: “Katso, teidän kuninkaanne!” Niin he huusivat: “Vie pois, vie pois, ristiinnaulitse hänet!” (Joh. 19:14–15) Jeesus oli häpäistynyt. Hän oli ottanut samarialaisen naisen häpeän ylleen. Hän kärsi hirvittävästä janosta. Mutta silloin kaivettiin esiin synnin tukkima kaivo. Ristillä avautui elävän veden lähde. Tämän lähteen äärelle mekin kuljemme, kun tulemme sunnuntain jumalanpalvelukseen. Kumarramme ristiinnaulittua Kristusta. Palvomme Isää Hengessä ja totuudessa. Sinua hän on etsinyt ja sinut kirkkoonsa löytänyt. Hän kuulee huutosi ja tulee avuksesi. Hän virvoittaa sinut, niin että saat iankaikkisen elämän.

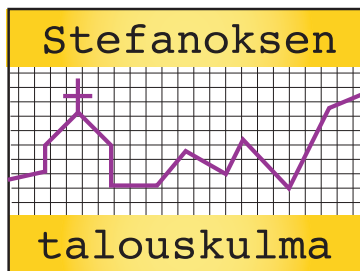

Antti Leinonen
Vastuupastori,
Stefanoksen lut. srk

✦ ✦ ✦ ✦ ✦ ✦ **Esirukouspyynnöt:** ✦ ✦ ✦ ✦ ✦ ✦

- ◆ srk:en hengellinen ja taloudellinen rakentuminen Rovaniemellä, Sodankylässä, Meri-Lapissa, Utsjoella sekä koko Lähetysliikkeen alueella
- ◆ talous- ja työllisyystilanne Suomessa ja maailmalla
- ◆ päättäjille viisautta Jumalan sanan mukaisiin ratkaisuihin oikeudessa ja lainsäädännössä
- ◆ turvapaikanhakijoiden auttaminen ja kristillinen opetus
- ◆ Ukrainan sodan ja hädän päättymisen sekä kansainvälisen rauhan mahdollistuminen.

Toukokuussa pidettiin messun jälkeen talouskatsaus. Toukokuu onkin ollut paras kuukausi taloudellisesti. Alijäämää oli alle 80 euroa. Olemme siis hyvin lähellä sitä tilannetta, että kuukausittaiset tulot ja menot vastaisivat toisiaan. Suunta on hyvä. Viime vuoteen verrattuna olemme myös selvästi paremmassa tilanteessa. Alijäämää toukokuun lopussa toki on vajaa 2000 euroa. Viime vuonna miinus oli kuitenkin luokkaa 3300 euroa.

Tulot ovat tänä vuonna olleet hiukan suuremmat, menot taas selvästi pienemmät. Seurakuntaneuvostomme laskeskelmien mukaan menomme saataisiin jatkossa katetuiksi, mikäli kukin messuissa kävijä lahjoittaisi keskimäärin 67 euroa kuussa. Tämä on laskettu sen mukaan, että arviolta messuihimme osallistuu melko säännöllisesti 50 eri ihmistä. Toki moni antaa jo nyt huomattavasti enemmän, ja toisilla taloustilanne on vaikea. Silti näemme, ettei ole mahdotonta päästä taloudelliseen tasapainoon ja jopa tulla ylijäämäisiksi voidaksemme osallistua lähetystyöhön Suomessa ja ulkomailla. Tämänkin toiveen tulevaisuudesta saamme kantaa yhdessä Isällemme, joka voi ja tahtoo varustaa omansa palvelukseensa.

KESÄLAHJA SEURAKUNNALLESI

Kesällä juhannuksen jälkeen Lähetyshiippakunnan seurakunnissa toiminta hiipuu monin tavoin. Monissa seurakunnissa pidetään vähemmän jumalanpalveluksia ja suurimmassa osassa seurakuntia messuvieraiden lukumäärä pienenee kesän aikana. Seurakuntalaiset lomailevat ja mökkeilevät ja samoin tekevät myös pastorimme, hyvä niin.

Toiminnan supistuminen johtaa luontaisesti myös kolehtitulojen pienenemiseen kesäkuukausien aikana. Tämä on odotettavaa, koska jumalanpalveluksia on vähemmän ja niissä käy pienempi määrä ihmisiä. Tämä ilmiö on ollut nähtävissä vuosittain. Seurakuntasi tulot siis supistuvat kesällä, mutta kulut eivät juurikaan pienene, itseasiassa ne jopa kasvavat. Pastorin lomaillessa monin paikoin hänen sijaisenaan toimii toinen pastori ja tästä voi aiheutua lisäkuluja. Lisäksi työntekijöille maksetaan lomarahat kesällä. Kesällä muut kulut supistuvat kuitenkin sen verran, ettei aivan puhuta yhden ylimääräisen kuukauden menoja vastaavasta noususta.

Seurakuntien tulot ovat viime vuosina kasvaneet tasaisesti, mutta menot ovat kasvaneet samassa suhteessa. Menot ovat pysyneet tuloja suurempina ja perinteisesti suurin ero muodostuu juuri kesällä. Tätä eroa voisimme yhdessä pyrkiä kaventamaan. Toivommekin, että pohtisit mahdollisuutta osallistua ylimääräisellä lahjalla seurakuntasi kulujen kattamiseen myös kesäkuukausien osalta.

Taloudellisen kannatuksen kohdalla on kuitenkin hyvä muistaa, että seurakuntalaisten mahdollisuus antaa on aina kovin yksilöllinen. Tärkeintä on, että osallistumme jokainen kestäväällä ja itsellemme mahdollisella tavalla oman seurakuntamme rakentamiseen myös taloudellisesti.

Stefanoksen lut. srk:n tilikannatus:

Saaja: Suomen Luther-säätiö Tili: FI59 1023 3000 2354 52 Viite: 8688

Lhpk:n seurakuntien kannatustiedot tilisiirtoineen löytyvät osoitteesta www.lhpk.fi/kannatus

Toivotamme siunausta ja Jumalan luomistyön kauneutta kesääsi!